

Warszawa, dn. września .2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI -9/I/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 oraz art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko P z siedzibą w K we wniosku z dnia 26 sierpnia 2020 r. , który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 28 sierpnia 2020 r. o udzielenie interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących opłaty zapasowej z tytułu przywozu i produkcji wskazanych we wniosku produktów zakwalifikowanych do benzyn silnikowych o kodzie CN 2707 50 00 – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 26 sierpnia 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 28 sierpnia 2020 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach P z siedzibą w K, reprezentowana przez W -

doradcę podatkowego – zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji w zakresie opłaty zapasowej.

W dniu 26 sierpnia 2020 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Przedmiotem działalności Wnioskodawcy jest produkcja benzenu i toluenu. W wyniku produkcji przedmiotowych wyrobów powstają produkty uboczne, takie jak:

- A,
- B,
- C,
- D – zwane dalej „solwentnafty”.

Początkowe i końcowe temperatury destylacji przedmiotowych wyrobów wynoszą odpowiednio:

- dla preparatu A - 96% destyluje od 135 °C do 219 °C,
- dla preparatu B - od 140 °C do 430 °C,
- dla preparatu C - 90% destyluje od 175 °C do 350 °C,
- dla preparatu D - 155 °C do 218 °C.

Solwentnafta A stanowi mieszaninę węglowodorów aromatycznych - głównie ksylenów, styrenu i indenu. Jako podstawowe zanieczyszczenia występują w nich toluen, składniki aromatyczne C9+ oraz niearomatyczne. Natomiast B, C i D składają się głównie z indenu i naftalenu oraz związków organicznych, głównie węglowodorów aromatycznych.

Solwentnafty otrzymują się w wyniku destylacji próżniowej benzolu ciężkiego. Benzol ciężki powstaje w procesie rektyfikacji benzolu tj. rozdzielenia na składniki lekkie, wrzące do temperatury 110 °C oraz składniki ciężkie wrzące powyżej temperatury 110 °C. Solwentnafty klasyfikowane są do kodu CN 2707 50 00.

Dodatkowo Wnioskodawca wskazuje, że dokonuje również przywozu na teren kraju solwentnaft w celu ich dalszego przerobu.

Ponadto Wnioskodawca podkreśla, że wyroby A, B, C oraz D wykorzystywane są do celów przemysłowych, w tym jako rozpuszczalniki przy produkcji mas bitumicznych jako surowiec do produkcji ksylenów i naftalenu oraz jako dodatek do ciężkich frakcji węglowodorowych. Żaden z przedmiotowych wyrobów nie jest wykorzystywany do produkcji paliw do celów napędowych oraz do celów opałowych, bądź jako dodatki lub domieszki do paliw napędowych lub opałowych. Wyłącznym przeznaczeniem solwentnaft, nabywanych oraz produkowanych przez Wnioskodawcę jest przeznaczenie przemysłowe.

Mając na uwadze powyższe, Wnioskodawca wskazuje, że solwentnafty, wykorzystywane do celów przemysłowych nie stanowią benzyny silnikowej w rozumieniu rozporządzenia nr 1099/2008. Nie spełniają one bowiem przesłanki przeznaczenia, jako paliwa dla silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych.

W konsekwencji wyłącza to możliwość uznania ich za paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach, a co za tym idzie ich przywóz oraz produkcja nie podlega obowiązkom dotyczącym uiszczania opłaty zapasowej.

Zdaniem Wnioskodawcy, aby dany wyrób mógł zostać uznany za paliwo, musi spełniać nie tylko warunek faktycznego przeznaczenia jako nośnika energii do celów napędowych lub opałowych, ale również posiadać odpowiednie parametry fizykochemiczne. Warunki określone w Załączniku A do rozporządzenia w sprawie statystyki energii muszą być spełnione łącznie.

Solwentnafty, o których mowa w niniejszym wniosku nie są przeznaczone do celów napędowych lub opałowych. Sam fakt niespełnienia warunku przeznaczenia niweluje możliwość uznania ich za benzyny silnikowe.

Wnioskodawca wskazuje, że przedmiotowe wyroby nie spełniają również warunku odpowiednich parametrów fizykochemicznych. Zgodnie bowiem z pkt. 10 rozdziału 3 Załącznika A rozporządzenia w sprawie statystyki energii, benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35 °C do 215 °C.

Wyroby, przywożone oraz produkowane przez Wnioskodawcę nie spełniają powyższego warunku. Żaden z przedmiotowych wyrobów nie posiada parametrów odpowiadających benzynie silnikowej, gdyż końcowa temperatura destylacji każdego z nich przekracza próg 215 °C. Oznacza to, że nie można uznać ich za benzyny silnikowe w rozumieniu rozporządzenia w sprawie statystyki energii, a co za tym idzie również za paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Wnioskodawcy, jeżeli przedsiębiorca dokonuje przywozu lub produkcji produktów naftowych, nie stanowiących paliw w rozumieniu ustawy o zapasach i rozporządzenia w sprawie statystyki energii, to nie jest on handlowcem ani producentem w rozumieniu art. 2 pkt 18-19 ustawy o zapasach. W przypadku Wnioskodawcy, solwentnafty o kodzie CN 2707 50 00 objęte niniejszym wnioskiem nie stanowią paliw w rozumieniu ustawy o zapasach. Zatem przepisy ustawy dotyczące obowiązków związanych z tworzeniem systemu zapasów interwencyjnych nie mają zastosowania do przedmiotowych wyrobów. Oznacza to, że Wnioskodawca w odniesieniu do solwentnaft o kodzie CN 2707 50 00 nie może zostać uznana za handlowca lub producenta w rozumieniu ustawy o zapasach, a więc nie ciąży na niej obowiązki związane z uiszczaniem opłaty zapasowej. Ponadto Wnioskodawca podkreśla, że kod CN 2707 50 00 wymieniony w rozporządzeniu Ministra Klimatu dotyczy wyłącznie grupy paliw stanowiących benzyny silnikowe w rozumieniu rozporządzenia w sprawie statystyki energii, natomiast solwentnafty, o których mowa w niniejszym wniosku ze względu na swoje przeznaczenie oraz parametry fizykochemiczne nie spełniają definicji benzyn silnikowych.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano za prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Przedsiębiorca może

złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy o zapasach, organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Treść art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach zawiera definicję legalną producenta, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji na rzecz innych podmiotów.

Stosownie do definicji zawartej w art. 2 ust.1 pkt 8 ustawy o zapasach przez produkcje paliw należy rozumieć wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów, w tym paliw, w wyniku których powstaje przynajmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstryuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący

samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywóz jest rozumiany jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on zatem spełnić dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu, a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi mieścić się w definicji ustawowej paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) – dalej zwanego rozporządzeniem nr 1099/2008.

Należy podkreślić, że przedmiotem opłaty zapasowej oraz obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw nie są paliwa, lecz działalność w zakresie produkcji paliw lub przywozu paliw. Obowiązki te ciążą jedynie na podmiotach, które wykonują działalność gospodarczą obejmującą przywóz paliw lub produkcję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika,

iz paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

W obecnym stanie prawnym paliwa określone w art. 2 ust. 1 pkt. 2 lit. f-m ustawy o zapasach zostały zdefiniowane jako:

3.4.10. GAZ PŁYNNY (LPG) - LPG (skroplony gaz ropopochodny) to lekkie węglowodory parafinowe uzyskane z procesów rafineryjnych, stabilizacji ropy naftowej oraz zakładów przetwarzania gazu ziemnego. Składają się one głównie z propanu (C₃H₈) i butanu (C₄H₁₀) lub połączenia tych dwóch związków. Mogą również zawierać propylen, butylen, izopropylen i izobutylen. Gazy LPG są zwykle skraplane pod ciśnieniem w celach transportu i magazynowania.

3.4.12. BENZYNA SILNIKOWA - Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 35-215 °C. Wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej. Benzyna silnikowa stanowi zbiór produktów, do którego należą biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) i benzyna inna niż biobenzyna.

3.4.12.1. Biobenzyna mieszana (biobenzyna w benzynie silnikowej) - Biobenzyna, która została zmieszana z benzyną silnikową.

3.4.12.2. Benzyna inna niż biobenzyna -Pozostała część benzyny silnikowej - benzyna silnikowa z wyłączeniem biobenzyny mieszanej (jest nią głównie benzyna silnikowa pochodzenia kopalnego).

3.4.13. BENZYNA LOTNICZA - Benzyna przeznaczona specjalnie do tłokowych silników lotniczych, której liczba oktanowa została odpowiednio dostosowana do silnika, z temperaturą krzepnięcia wynoszącą - 60 °C i przedziałem temperatur destylacji wynoszącym zwykle 30-180 °C.

3.4.14. PALIWO TYPU BENZYNOWEGO DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH (PALIWO LOTNICZE DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH NA BAZIE NAFTY LUB JP4) - Pozycja ta obejmuje wszystkie lekkie oleje węglowodorowe używane w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych, których temperatura destylacji mieści się w zakresie 100-250 °C. Otrzymuje się je przez mieszanie naft i benzyny lub benzyn ciężkich w taki sposób, aby zawartość związków aromatycznych nie przekroczyła 25 % objętości, a prężność pary mieściła się w zakresie 13,7-20,6 kPa.

3.4.15. PALIWO TYPU NAFTY DO SILNIKÓW ODRZUTOWYCH -

Produkt destylacji wykorzystywany w turbinowych lotniczych jednostkach napędowych. Pod względem temperatury destylacji (150-300 °C, zwykle nie więcej niż 250 °C) i temperatury zapłonu ma takie same właściwości jak nafta. Ponadto ma ono szczególne cechy (np. temperaturę krzepnięcia) ustalone przez Zrzeszenie Międzynarodowego Transportu Lotniczego. Obejmuje domieszki do nafty. Paliwo typu nafty do silników odrzutowych jest zbiorem produktów, do którego należą mieszane biopaliwo odrzutowe (biopaliwo odrzutowe w paliwie typu nafty do silników odrzutowych) oraz niebiosyntetyczna nafta lotnicza.

3.4.15.1. Mieszane biopaliwo odrzutowe (biopaliwo odrzutowe w paliwie typu nafty do silników odrzutowych) Biopaliwo odrzutowe, które zostało zmieszane z paliwem typu nafty do silników odrzutowych.

3.4.15.2. Nie-biosyntetyczna nafta lotnicza - Pozostała część paliwa typu nafty do silników odrzutowych - paliwo typu nafty do silników odrzutowych z wyłączeniem mieszanego biopaliwa odrzutowego (jest nią zwykle paliwo typu nafty do silników odrzutowych pochodzenia kopalnego).

3.4.16. INNE RODZAJE NAFTY - Rafinowany produkt destylacji ropy naftowej wykorzystywany w sektorach innych niż transport lotniczy. Temperatura destylowania mieści się w zakresie 150-300 °C.

3.4.17. OLEJE NAPĘDOWE, W TTM LEKKIE OLEJE OPAŁOWE (DESTYLOWANE OLEJE OPAŁOWE) - Olej napędowy jest głównie pośrednim produktem destylacji, która przebiega w temperaturze 180-380 °C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje kilka gatunków o różnych przeznaczeniach: olej napędowy obejmuje olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, takich jak samochody osobowe i ciężarowe. Olej napędowy obejmuje lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach domowych; olej napędowy wykorzystywany w transporcie morskim i szynowym; inne oleje napędowe, w tym ciężkie oleje napędowe, których temperatura destylacji mieści się w granicach 380-540°C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym. Olej napędowy stanowi zbiór produktów, do którego należą mieszanka biodiesli (biodiesle w oleju napędowym) i benzyna inna niż biodiesle.

3.4.17.1. Biodiesle mieszane (biodiesle w oleju napędowym) - Biodiesle, które zostały zmieszane z olejem napędowym.

3.4.17.2. Paliwa inne niż biodiesle - Pozostała część oleju napędowego - olej napędowy z wyłączeniem biodiesli mieszanych (jest nią głównie olej napędowy pochodzenia kopalnego).

3.4.18. OLEJ OPAŁOWY (CIĘŻKI OLEJ OPAŁOWY) - Wszystkie resztkowe (ciężkie) oleje opałowe (w tym otrzymane w wyniku mieszania). Lepkość kinematyczna wynosi powyżej 10 cSt w temperaturze 80 °C, temperatura zapłonu zawsze przekracza 50 °C, a gęstość jest zawsze wyższa niż 0,9 kg/l. Olej opałowy stanowi zbiór produktów, do którego należą olej opałowy o niskiej i wysokiej zawartości siarki.

3.4.18.1. Olej opałowy o niskiej zawartości siarki (LSFO) - Olej opałowy o zawartości siarki poniżej 1 %.

3.4.18.2. Olej opałowy o wysokiej zawartości siarki (HSFO) - Olej opałowy o zawartości siarki wynoszącej 1 % lub więcej.

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,
- 3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia, dnia 7 sierpnia 2020 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Klimatu w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1373). Z przepisu § 6 pkt 2 ww. rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią benzyny silnikowe oznaczone m.in. kodem CN 2707 50 00.

W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstytuuje się w oparciu o dokonanie czynności faktycznej polegającej na produkcji lub przywozie paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z definicją legalną, określoną w ustawie o zapasach, przywozem jest import lub nabycie wewnątrzwspólnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. Nabyciem wewnątrzwspólnotowym, w myśl art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach, jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Natomiast zgodnie z definicją zawartą w ustawie o zapasach przez produkcję paliw należy rozumieć wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów, w tym paliw, w wyniku których powstaje przynajmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Niezależnie jednak od powyższego należy jednoznacznie stwierdzić, że definicja legalna paliw w rozumieniu przepisów ustawy o zapasach nie odwołuje się do kodów CN, o których mowa w rozporządzeniu w sprawie wykazu paliw. Paliwem jest jeden ze wskazanych w przepisie art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f – m produktów, określonych w załączniku A rozdziale 3 rozporządzenia nr 1099/2008. Definicja legalna paliwa nie odwołuje się do przepisów unijnych o Nomenklaturze Scalonej, dlatego nie należy jej utożsamiać z wykazem zawartym w rozporządzeniu w sprawie wykazu paliw ani o ten wykaz poszerzać. Jak wywodzi w swoim wniosku Wnioskodawca, aby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej, musi zostać spełniony szereg przesłanek, których zaistnienie powinno zostać kolejno wykazane. Jedną z nich jest ustalenie, czy dochodzi do przywozu lub produkcji paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach.

We wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o zapasach dotyczących opłaty zapasowej Wnioskodawca wskazał, iż w ramach prowadzonej przez niego działalności dokonuje produkcji benzenu i toluenu w wyniku, której powstają produkty uboczne A, B, C oraz D, czyli solwentnafty **o kodzie CN: 2707 50 00** i jak również na przywozie tych produktów na teren kraju w celu ich dalszego przerobu.

Wnioskodawca oświadcza, że powyższe produkty wykorzystywane są do celów przemysłowych, w tym jako rozpuszczalniki przy produkcji mas bitumicznych jako surowiec do produkcji ksylenów i naftalenu oraz jako dodatek do ciężkich frakcji węglowodorowych.

1. A charakteryzuje się początkową temperaturą destylacji 135° C a 96% destyluje do 219° C.
2. B charakteryzuje się początkową temperaturą destylacji 140° C i końcową 430° C.

3. C charakteryzuje się początkową temperaturą destylacji 175⁰ C a 90% destyluje do 350⁰ C.
4. D charakteryzuje się początkową temperaturą destylacji 155⁰ C i końcową 218⁰ C.

Przedstawione parametry dotyczące składu frakcyjnego wskazują, że temperatura końca destylacji ww. produktów wykracza poza zakres określony dla benzyn silnikowych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia nr 1099/2008 i w konsekwencji nie mogą być one zakwalifikowane do benzyn silnikowych w rozumieniu ustawy o zapasach.

Podsumowując, w odniesieniu to przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca dokonując produkcji i przywozu ww. produktów **o kodzie CN: 2707 50 00** posiadających dokładnie opisane powyżej właściwości fizykochemiczne nie jest zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej.

Interpretacje dotyczy stanu faktycznego przesłanego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.